

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník III.

DUBEN 2009

č.4

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

PÁN SKUTEČNĚ VSTAL A ZJEVIL SE ...

„Pán opravdu vstal a zjevil se Šimonovi.“ Těmito slovy pozdravili apoštolové učedníky, kteří přišli z Emauz do Jeruzaléma. Oni jim zase vyprávěli, co se jim přihodilo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb. (Lk 24,34 n). Když jim vše vyprávěli, najednou byl Ježíš uprostřed nich.

Z Písma svatého se dovídáme, že Pána Ježíše zmrtvýchvstalého vidělo dokonce pět set lidí najednou. V ostatních zprávách slyšíme, že se setkává se svými v menších skupinkách - se ženami, s Petrem, se dvěma učedníky jde dokonce celou cestu do Emauz.

Vidíme Pána všude tam, kde je potřeba u učedníků upevnit jejich víru.

Sami víme, že zcela jiná bývají setkání lidí ve velkém množství či v anonymním davu. Avšak čím je lidí méně, tím větší mají možnost se lépe vnímat, naslouchat si, dívat se na sebe. Mnozí máme osobní zkušenost ze setkání se Svatým otcem při jeho návštěvě. Mnozí jej mohli vidět jen z dálky. Komu se však podařilo setkat se s ním blíž, stisknout mu ruku, povědět odkud je a on mu věnoval několik vlídných slov, zakusil sílu tohoto

setkání. Čím silnější zážitek musel být u těch, kteří se takto setkali se zmrtvých-vstalým Kristem.

Také my potřebujeme prožít takové setkání. Nestačí nám pouze nepřímé důkazy jako zpráva o odvaleném kameni, prázdném hrobě. Je třeba setkat se s živým Ježíšem. Můžeme ho potkat v davu nebo početnějším společenství ve farnosti při bohoslužbě, ale můžeme se s ním setkat i v užší sestavě těch, kteří jsou mu zvláště blízko, kteří pro něho žijí, pracují, jemu se klanějí. On vstupuje do našich rodin a nechává se od nás pozvat do našeho společenství jako kdysi od emauzských učedníků.

Poprosme o letošních velikonocích Pána, aby nám pomohl odvalit kámen z vlastního srdce, aby on mohl vstát z mrtvých i v každém z nás!

K tomu sobě i Vám všem vyprošují
Boží požehnání

P. Jan
a P. Tomáš

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby Pán požehnal dílo zemědělců hojnou žní a učinil srdce lidí v bohatších zemích citlivějšími k **problému hladu ve světě**.

Úmysl misijní: Aby křesťané, kteří působí v oblastech, kde jsou **životní podmínky chudých**, slabých žen a dětí nejtragičtější, byli znamením naděje díky jejich odvážnému svědectví evangeliu solidarity a lásky.

Úmysl národní: Aby **víra ve vzkříšení a velikonoční radost** pronikla celý náš život a my se stali živými svědky evangelia.

Úmysl farní: Aby se víra v našich dětech a mladých lidech, zvláště těch, kteří se připravují k přijetí svátosti smíření, eucharistie a biřmování o velikonočních rozhořela a projevovala se svědectvím života.

Z FARNÍCH MATRIK :

**Do společenství víry jsme skrze svátost křtu
v měsíci březnu přijali:**

Emu Šenovskou - Sehradice

**V měsíci březnu 2009
odešli na věčnost a byli pohřbeni:**

14. března:

Tomáš Fojtů - 36 let
Zlín, 4759 Jižní svahy

28. března:

Františka Kozubíková - 88 let
Slavičín 52

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

POSELSTVÍ PANNY MARIE

Nejnovější poselství Poselství 25. února 2009

Drahé děti!

V tomto čase odříkání, modlitby a pokání vás znovu vybízím: Jděte, vyznejte svoje hříchy, aby milost otevřela vaše srdce a dovolte, aby vás ona měnila. Obracejte se, dítko, otevřte se Bohu i jeho plánu pro každého z vás.

Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu."

POŘAD BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH :

Den:	Zelený Čtvrtek	Velký Pátek	Bílá Sobota
Újezd :	17.00	15.00	20.00
Horní Lhota :	17.30	15.30	20.00

PROČ „SVATÝ“ TÝDEN?

Ovocem Ježíšovy smrti je náš život. Ovocem Ježíšova utrpení je naše radost, ovocem Ježíšova osamění na kříži je naše společenství.

Po Květné neděli následuje týden, který křesťané nazývají „Svatý“. Většinou dnešní mládeže při vyslovení pojmu „svatý týden“ naskočí husí kůže, protože si vzpomenou na trápení v posledních dnech před maturitou. Ani náš křesťanský Svatý týden není jednoduchý. Chce-li někdo pochopit jeho podstatu, pořádně se natrápí. A nebude zdaleka u konce. Je to dáno tím, že se v těchto dnech naše myšlenky stále vracejí k utrpení, ke smrti, ke kříži.

Možná to někoho překvapí, ba i pohorší, ale při pohledu na umírajícího Krista na kříži mě mimoděk napadá jedna Ezopova bajka: Král zvířat lev společně s liškou a oslem ulovili jelena. Rozdělení kořisti přenechali oslovi. Osel rozdělil kořist na tři naprosto stejné části. Lev se zachmuřil, vycenil zuby, vrhl se na osla a roztrhal ho. Potom se obrátil na lišku: „Ukaž ty, jak se má správně dělit!“ Liška spojila všechny části kořisti a dala je lvu. Spokojený lev se ptá lišky: „Kdo tě naučil tak moudře dělit?“ „Tam ten“, odpověděla liška a ukázala přítom na zkrvavené pozůstatky osla.

Zdá se, že lidské dějiny odnepaměti tvoří egoističtí lvi, chytré lišky a spravedliví osli. Toto drama stále pokračuje. Kdo bude mít poslední slovo? Když se díváme na kříž, ptáme se, zda to není další vítězství silnějších nad slabším. Není to další prohra spravedlnosti? Víme, že Ježíšovo „Dokonáno jest“ nebylo posledním slovem! Ale jak těžko se tomu věří, prožíváme-li sami nějaké trápení!

Před lety se v televizním Svátečním slovu biskup Jiří Paďour podělil se svou vzpomínkou na obřad rozloučení se sedmiletým dítětem, které rozdrtilo nákladní auto. Po obřadech matka dítěte sedala do auta. Najednou se podívala na svého přítele – kněze a zeptala se: „Jiří, ty skutečně věříš ve vzkříšení?“ „Ano, věřím!“ Řekla: „Děkuji!“ a posadila se. Její manžel, otec dítěte, povídá: „Vidíš, a já si pořád myslel, že ta křesťanská víra je jen jakási psychoterapie.“ Kněz na to: „Víš, v tuhle chvíli by ti psychoterapie moc nepomohla.“

Kristova smrt na kříži, o níž rozjímáme ve Svatém týdnu, nám připomíná: „Pamatuj, človče, že jsi prach a v prach se obrátíš.“ Kristovo vzkříšení, které slavíme o Velikonocích, nás ujišťuje: „Pamatuj, že nejsi jen prach.“ A to je pravý a podstatný důvod velikonoční radosti.

podle Prokopa Siostrzonka připravil

Václav Ulrich

Mnozí ho spatří, mnozí tuší
a mnoho vyvolených duší
až hmatá světlo jeho stop.
A přátelé i nepřátelé
šeptají kradmo, rozechvěle:
On vstal! Je prázdný hrob!

...a tento chudý z Nazareta,
až zetlí všechny trůny světa,
na trůně svém se zaskvěje;
Král panující v hloubi duší,
skryt jako zpěv těm, kdo jsou hluší,
Král svrchované naděje!...

Václav Renč

Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Vladimíra Růčky, faráře v Újezdě v letech 1937 - 1950

Do roku 1944, v němž zápis P. Růčky v kronice pokračuje, dochází v souvislosti s porážkou německých vojsk u Stalingradu k vyhlášení nacistickými pohlaváry k tzv. totální válce, což znamenalo maximální pracovní mobilizaci v zázemí a nasazení mnoha osob do zbrojního průmyslu, v našem případě hlavně v Německu, a to již od února 1943. 8. března 1943 svedla naše vojenská jednotka v SSSR první boj s nacistickými jednotkami u Sokolova, v červnu téhož roku jsou naši vojáci evakuováni od Tobruku do Velké Británie, 13.6. nacisté v témže roce zavraždili 400 obyvatel a vypálili českou vesnici Nový Malín na Volyni na sz. Ukrajině. V srpnu novým říšským protektorem po Heydrichovi se stal W. Frick, ale hlavní slovo měl K. H. Frank. 12. prosince 1944 se západní spojenci i za účasti našich vojáků, hlavně letectva, vylodili při invazi ve Francii do Normandie. 29. srpna 1944 vypuklo na Slovensku Slovenské národní povstání trvající do obsazení centra povstání, Banské Bystrice, 27. října 1944. 6. října 1944 vstoupili čs. vojáci po urputných bojích opět na čs. území v Dukelském průsmyku. V listopadu 1944 došlo k připojení Podkarpatské Rusi k Ukrajinské SSR. Na pozadí těchto a dalších významných událostí se odvíjel život v naší zdánlivě poklidné farnosti v době, kdy naši lidé jak u nás, v okupované republice, tak v zahraničí nasazovali své životy a prolévali krev za naši svobodu.

Copak se mohli smířovat obyvatelé s názory a plány Heydricha pronesenými po svém příchodu na Hradě, kde v nich deklaruje pro vybranější posluchačstvo, čelné německé činitele protektorátu, kde je seznamuje s plánem, svým nejvlastnějším a jen německým uším určeným; v prostoru Čech a Moravy nemá Čech co pohledávat a první rozhodné kroky k tomuto definitivnímu řešení české otázky dlužno vykonat hned. V řeči 2.10. Heydrich rozlišoval v českém národě čtyři složky: lidi dobré rasy a ochotné spolupracovat s nacisty (takoví měli být poněmčeni); lidi špatné rasy a ochotné spolupracovat (ti měli být posláni na práci mimo protektorát a sterilizováni); lidi špatné rasy a neochotné kolaborovat (jsou nejnebezpečnější ze všech, jsou vůdcovská vrstva, kterou nutno buď vysídlit a germanizovat, buď „postavit ke zdi“, případně podle další varianty plánu ze 4. února 1942 poslat i s rodinami na sever k ledovému moři do táborů pro miliony evropských Židů, kde by byli dozorcí, pohaněči, předáky. Buď jak buď, český prostor musí být zcela zbaven Čechů, je určen pro Němce. V červnu 1942 dle návrhu pražského německého docenta J. Bayera byla založena tzv. Heydrichova nadace o mnoha ústavech k vědeckému studiu a rozpracování těchto otázek a na jejím financování se musela podílet sama protektorátní vláda.

V čem záleželo genocidium (vyhubení) českého národa? Neběželo o to likvidovat Čechy do posledního. Běželo o konverzi české etnie ve fyzický nástroj německého úmyslu, redukovat ji na pouhou hmotu, čirou pomocnou sílu, technickou pomůcku o sobě slepou a bez autonomního smyslu a vlastního záměru. Proč by se měla říše vzdávat české lopaty, českého kladiva, české ruce na páce stroje? Nikdo z Němců nepochyboval a nepopíral, že je to ruka zdatná a pilná. Běželo o to, zachovat si českou ruku a zbavit ji neřesti české myšlenky, která oduševňovala její práci. Frank napadal českou inteligenci („hrstku intelektuálů“, která zavedla český národ a zmátla ho falešnými velikášskými ideály, neodůvodněnými historicky a usvědčovanými ze lži jak zeměpisnou pozici Čechů v srdci německého prostoru, tak národní českou společností). Pochvaloval českého rolníka a českého dělníka; v německém tisku byl pravidelným protějškem „žido-zednářského českého masarykovsko-demokratického“ nebo „zboševizovaného vzdělance“, dobromyslný český sedlák a pilný český dělník. Heydrich přicházel jako okázalý přítel dělnictva, ale do téže doby počet českých pracovních sil dopravených do říše dostoupil 200 000 osob. Vyhlášena pracovní povinnost: muži do 45, ženy do 35 let, byly transporty celých ročníků české mládeže do Německa na práce, mezi nimi bývalých vysokoškolských studentů, nakonec i studentů z vyšších ročníků středních škol, jejich nasazení v továrnách, přeškolení úřednické byrokracie, probírky v úřadech, učitelských sborech národních a středních škol. Stavěny kontingenty k přeškolení, česká společnost uniformizována a nivelizována, národ zaměřován jménem válečné nezbytnosti ke svému budoucímu nádenictví, k zatmění českého ducha, českého vzdělanectva, jehož realizace se nemohla obejít bez pochopitelně místních zrádců.

V roce 1944 bylo provedeno kostkování cesty od fary až ke kostelu. Dláždění provedla obec a farní úřad obci poskytl na dláždění obnos 10 000 Kč. Všichni kostkaři po dobu kostkování stravovali se na faře. Kostky všechny zaplatil okresní úřad ve Zlíně. Kolem obou farských zahrad byl pořízen nový plot (24 850 Kč). Kostkování od hřbitovní brány provedl ve vlastní režii farní úřad až ke kostelu. Před hlavními dveřmi bylo zřízeno nové schodiště (8 027 Kč). V kostele byl pořízen nový kameninový sokl. Dělnické práce provedli si věřící sami ze všech obcí dle stanoveného pořádku. Kameninový sokl si vyžádal mimo toho ještě nákladu 46 266 Kč.

Na farském dvoře byl postaven nový ovčín. Ježto selhala akce odvodňovacího družstva v Újezdě, rozhodl se farář odvodniti všechny farské pozemky (zamokřené). Byla odvodněna „Niva“, velká louka pod „Nivou“, Malé i Velké Zácestí, louka pod „Pavelky“. Toto odvodnění si vyžádalo nákladu 18 700 Kč. Byla to jedinečná příležitost k odvodňování, neboť již za půl roku nebylo naprosto žádného materiálu ani pracovních sil.

A tak se zamýšlím při psaní těchto řádků, o čem přemýšlel a co chtěl zaznamenat navíc P. Růčka, když měl psát ve výše uvedené atmosféře 2. sv. války, uvádět události, které se odvíjely jistě i v naší farnosti. A to, o čem se zmiňuji výše je jen zlomek toho všeho, co se v té době u nás odehrávalo, jaká to byla těžká doba pravdivě vše popsat. Tak je tomu vždy za totalitních režimů. A myslím, že i dnes, kdy žijeme v demokratické společnosti zapisovat pravdivě a do hloubky běh událostí do kronik, ať kterýchkoliv, nebude nikdy jednoduché.

*Vladimír Měřínský
(pokračování příště)*

POKOJ A DOBRO

IX. Vize, naděje a ideály: Boží království mezi námi

59. Člověk, který žije jen ze dne na den, nemůže být spokojen a duchovně strádá

Poslední kapitola dokumentu P a D, který nás prováděl několik roků v našem sebevzdělávání, je zaměřena na křesťanství v současném světě. Pokud jde o společnost, čtyřicetiletá negativní zkušenost s plánovaným hospodářstvím a monolitní ideologií bývalého systému vykonala své: totalitní moc se snažila předurčit budoucnost jednotlivých občanů i podobu všech společenských procesů v dlouhotrvajícím výhledu. To v nás vyvolává nedůvěru sázet na vize, naděje a ideály jak v osobním, tak ve společenském měřítku. Nevěříme, že je možné cokoliv v politice změnit, i když současný stav znepokojuje široké vrstvy obyvatelstva. Pro mnohé, kteří přijali koncepci české cesty transformace v uplynulém desetiletí bez výhrad a s falešnými nadějemi, skončilo všechno v posledních letech rozčarováním. Před našima očima se odráží kus dějin. Ne pouze teoreticky nezúčastněně pojatých, ale bezprostředně přítomných v promyšleném a sdělovaném aktivním vztahu k právě se tvořícím dějinám, v trvale oslovujícím myšlenkovém i jednajícím usilování o to, aby byl lidský život skutečně lidský.

Křesťanský prostor humanity na tomto světě je tou horizontálou, která s moudrostí tisíciletých zkušeností pomáhá člověku otevřít vlastní lidskost vzhůru: prohloubit, upevnit a pročistit ji vertikálním vztahem k absolutnímu smyslu, jehož jemná iniciativa nás oslovuje v každém okamžiku na dně naší poctivosti. Říci mu „ano“, ať stojím kdekoli, patří k důstojnosti člověka. Tak jak jsme to viděli u Oty Mádra, kdy v době útlaku se snažil dát znejistělým věřícím naději tím, že odkazoval na „Boží vertikálu“ a na Boží moc. Avšak deziluze z falešných mesianismů nejsou důvodem k rezignaci. Nesmíme se vzdát naděje, nesmíme se zříkat ideálů a vizí. Uprostřed české společnosti nemůže křesťanské společenství opustit výhled na přicházející Boží království. Slova, která vyslovujeme v modlitbě Páně: „Přijď království Tvé“, nás nutí promýšlet dopad tohoto poselství pro náš nejosobnější život víry i pro naši společenskou odpovědnost. Křesťanství a jiná náboženství mají, navzdory vši různosti, leccos společného. Jediné je křesťanství v tom smyslu, že odhaluje skutečnosti jinak nedostupné. Některým katolíkům dělá ale problém uznat minulé chyby církve, projevy vlastní intolerance a povýšenosti. Proč činit pokání za naše předky? Je to otázka pravdy – a pravda je imperativ.

Položme si otázku, jaká největší pokušení stojí před církví v české společnosti? Hlavní současná pokušení sdílejí čeští křesťané s ostatními občany. Řada z nich pochopila vstup do nové politické situace jen jako příležitost k uplatnění soukromých zájmů: dostat se ke snadnému zisku, zaujmout výhodné postavení apod. Uvnitř církve mohou takové sebestředné postoje více či méně ohrožovat její poslání. Proto je třeba zejména v dnešním čase obnovy vyžadovat shora i zdola průhledné fungování jejich struktur a organizací. Porovnáme – li situaci církve za „železnou oponou“ a dnes, nutno konstatovat, že dnes jsme v jiné situaci, ale zdá se, že církev a potažmo křesťanství je na ústupu na celém kontinentě evropském. Evropa vymírá nejen co do počtu Evropanů, ale i křesťanů. Těžko se hledá analogie mezi církví žijící navzdory pronásledování a církví umírající na pohodlnou vlačnost konzumně orientovaných lidí, kteří ztrácejí ochotu uznávat náročnější požadavky.

V tomto smyslu stojí v naší zemi mladá generace křesťanů – podobně jako kdekoli na světě – na rozcestí: nechají se strhnout těmito davovými trendy nebo budou v opozici vůči nim živě navazovat na dědictví náročnější minulosti s její duchovní a morální hloubkou? Je zásadně důležité, že nezávisle na převažujících sociologických a masově psychologických vlivech má každý člověk svou osobní historii a v ní se setkává s naprosto základními otázkami. Buď je zavrhne a spokojí se s denním chodem života nebo si otázku smyslu života položí naplno. I navzdory převažující společenské mentalitě tak jedinci dospívají k hlubokému přesvědčení o absolutním světě, který přesahuje obzory běžného myšlení a otvírají se daru víry, setkání s absolutním Ty. Skrže osobní vztah k jednotlivým lidem Bůh přemáhá jakkoli silné sociologické zákonitosti. Tento zápas prochází celými dvoutisíctiletými dějinami církve, není to problém pouze dneška a včerejška. Přitom, současná situace, v níž se Evropa relativně odcizuje svému jednotícímu křesťanskému

základu, má i své nesporné výhody: To, že byla jednota ve víře udržována také násilím (až i upalováním heretiků atd.), nebylo v pravém duchu Kristově. V současné době, stejně jako v počátcích křesťanství, mají lidé znovu šanci přihlásit se ke křesťanství svobodně.

Po sametové revoluci si velká část křesťanů v této zemi oddychla. Mnohé bylo sice v období totality potlačeno nebo i zničeno, ale smrt církve nenastala. Mnohé se probouzelo k životu, překotný růst či bujení toho, co bylo potlačeno či zadupáno do země, připomínalo ožítí přírody při náhlém oteplení po tuhé zimě. Potom přišla prvá zklamání. Řada obnovených aktivit i institucí se ukázala jako neživotná. Sympatie k utlačovaným katolíkům se proměňovaly v obavy z jejich vlivu nebo ve lhostejnost. Řada lidí v církvi se cítila snad až zrazena vývojem událostí, které nenaplňovaly jejich naděje a představy. Jen někteří si všimli, že podobné zklamání zasáhla řadu lidí i mimo církev, kteří vnímali citlivěji život společnosti. Opravdu jsme „vstoupili do Evropy“ a začali s ní sdílet dobré i zlé, to, oč jsme byli ochuzeni, i to, od čeho jsme byli uchráněni. Dalo by se také říci, že jsme do Evropy více skočili než vstoupili – a to v mnoha oblastech i u mnoha jednotlivců přivedilo šok, jehož příčiny nebyly vždy reflektovány.

Vladimír Měřínský

RODIČOVSTVÍ - 1. ČÁST

„Není nic půvabnějšího, než maminka s dítětem v náručí, a nic ctihodnějšího než matka v kruhu dětí.“

Goethe

Současná konzumní a uspěchaná společnost negativně působí na rodinu a postupně ji rozvrací a mění. Tak se pozvolna měníme i my a za normální považujeme to, co dříve lidé běžně chápali jako špatné. Je v nás potlačována naše přirozenost a vlastní úsudek.

Proto se všichni oprávněně strachujeme, jak za těchto podmínek vychováme své děti. I když jsme absolvovali různé typy škol, principy výchovy jsme se nenaučili. Osvojili jsme si spousty znalostí, vědomostí a dovedností, ale jak vychovat své vlastní děti, případně jak mít harmonický vztah s partnerem či vztahy v našich rodinách, to nás ve škole nenaučili. Postrádáme základní znalosti potřebné k výchově vyrovnaného a šťastného člověka. Většinou kopírujeme své rodiče a naučené vzorce chování z vlastních rodin. Někdy se více či méně snažíme svůj přístup k dětem na základě svých osobních zkušeností změnit, ale je otázka jak se nám to daří. Proto už zde vidíme jak nesmírně důležité je žít v harmonické rodině, jelikož většinou jsme schopni dávat svým dětem to, co jsme sami dostali od svých rodičů. Kde jinde než u svých rodičů můžeme najít lásku, pochopení a pomoc? A jak to bude s těmi, kteří lásku svých rodičů nepoznali?

Na začátku je dobrovolné rozhodnutí dvou lidí založit rodinu, přijmout děti od Boha a vytvořit tak společenství, které bude trvat po celý jejich život a kde jim všem bude dobře. Má to být jakýsi přístav jistoty, kam se budou rádi vracet.

Nevím, jestli si vždy dostatečně uvědomujeme, že to, že se nám narodí dítě je vlastně obrovský dar od Boha a velký zázrak života, ve kterém máme svou úlohu a zároveň je pro nás velkou životní příležitostí. Dítě se bude v našich rukách a před našima očima rozvíjet a přijímat vše, co mu poskytneme. Proto i negativní přístup k těhotenství může vést

ke vzniku značných fyzických, ale také psychických abnormalit. Co se děje v matce, děje se i v dítěti. Dítě nerozlučně spojené s matkou s ní prožívá radost i smutek. Podílí se na její stravě, nemocech, ale i kouření a jiných zlozvycích.

Dříve se vesměs věřilo, že dítě se vyvíjí samo. Nevědělo se, že dítě má již v lůně rozvinuté smysly, že má paměť a schopnost vnímat okolí, že reaguje na tlak, lehký dotek, ale také vnímá bolest. A proto dotýkání se, hlazení a dokonce hra, kdy dítě přesouvá nožku z jednoho místa na druhé, jsou možné a prospěšné pro jeho zdravý vývoj. Dítě se cítí být už nyní milováno a navazuje spojení s rodiči. Dá se také očekávat, že dítě vystavované nadměrnému hluku ze zvuků vně dělohy, si přinese na svět

nervozitu a také stres matky během těhotenství může vést k vážným poruchám počínaje vadami až k narození mrtvého dítěte. Matky by měly s dítětem promlouvat, zpívat mu a také modlit se s ním. Neměly by se však uzavírat do sebe, ale naopak, měly by co nejvíce komunikovat s okolím, protože z této komunikace se těší také nenarozené dítě.

Z výsledků studií posledních let vidíme, do jaké míry závisí zdravý vývoj člověka na znalosti a odpovědnosti rodičů, na jejich lásce a radostném očekávání. Je zřejmé, že každý je takový, jak je „stvořen“ rodiči, a to jak geneticky, tedy vlivem minulých generací, tak i výchovou. Vidíme, že o kvalitě člověka se rozhoduje už od početí a že život v lůně je psychologicky a fyzicky důležitý právě tak jako léta raného dětství. A proto si musíme znovu a znovu připomínat, že naší povinností je dělat vše, abychom svým správným přístupem a jednáním zabránili u našich dětí vzniku neuróz, psychóz, poruch osobnosti, násilí, drogové závislosti, alkoholismu a vší té duchovní bídy, která se v dnešním světě rozmáhá. Za to všechno se modleme a prosme našeho Pána, ale nezapomínejme také děkovat. A k tomu ať nám pomáhá a žehná náš Bůh.

Mgr. Eva Řeháková

ANKETA PRO FARNÍ MĚSÍČNÍK: S B I Ř M O V A N C I (na téma příprava na biřmování)

Od data udělování svátosti biřmování nás už dělí jen několik posledních týdnů. Rok příprav uplynul a to je jistě dostatečně dlouhá doba k přehodnocování, zamýšlení se nad tím, co se podařilo, v čem pokračovat a dál rozvíjet nebo co naopak změnit, co se neosvědčilo, nevyhovovalo.

V minulém čísle věstníku jsme se mohli na otázky ohledně biřmování podívat očima našich katechetek; nyní nám svůj náhled nabízí samotní biřmovanci. Někteří to provedli formou společných odpovědí – jako skupina, jinde dali přednost vyslovit se jednotlivě, každý sám za sebe. Pro množství shromážděného materiálu jsem se rozhodla rozdělit anketu do dvou částí – nejdříve odpovědi v rámci skupin a jednotlivá krátká vyjádření, příště názory a zamýšlení těch biřmovanců, kteří se chtěli sdělit podrobněji.

Co Vás vedlo k tomu přihlásit se k přijetí svátosti biřmování?

1. sk.: Babička, rodiče, vlastní vůle.

2. sk.: Zdokonalit se v křesťanském životě.

5. sk.: Všichni uvádějí, že se přihlásili sami, na základě vlastního rozhodnutí, některé z nich k tomu navíc vedla: víra, touha stát se dospělým křesťanem, duchovně růst, sblížit se s Pánem Bohem

6. sk.: Z jedné třetiny jsme se přihlásili sami, ze dvou třetin spíš na popud rodičů, prarodičů.

8. sk.: V 8. skupině odpovídali takto: Potřeba dalšího duchovního rozvoje. Víra. Rozum. Stát se opravdovým křesťanem. Touha přijat Ducha svatého. Rodiče a zároveň vlastní vztah k víře. Rodiče, prarodiče, ale i chuť zvládnout takovou výzvu. Okolí.

9. sk.: Stát se dobrým křesťanem a následovat příklad rodinných příslušníků.

10. sk.: Přijetí darů Ducha sv.

11. sk.: Touha dozvědět se víc. Ujistit se ve víře a touha přijat Ducha svatého. Biřmování mi přijde jako vrchol. Babička. Rodina. Můj bratr byl minule, i já jsem chtěla přijmout Ducha svatého.

Považujete dobu, po kterou přípravy probíhají za přiměřenou?

1. sk.: a) Ne, je dlouhá.

b) Přijde nám dostatečná.

2. sk.: Ne.

5. sk.: Všichni kromě dvou, kterým se zdá příliš dlouhá, konstatují, že je přiměřená.

6. sk.: Moc často, dlouho.

8. sk.: *Polovině vyhovuje, druhá půlka ji považuje je zdouhavou, raději by ji zkrátily.*

9. sk.: Ano, považujeme za ji za přiměřenou.

10. sk.: Ano.

11. sk.: Myslím, že příprava 3x v měsíci je poměrně zatěžující, zvláště, když se ve škole končí v pátek odpoledne. Myslím, že je přiměřená. Vyhovuje mi. Určitě jsou to příjemné chvíle, zvláště pobyt v Břežanech. Zdá se mi to příliš. Mohlo to být kratší.

Jak vnímáte z Vašeho hlediska probíhající způsob přípravy na biřmování? Vyhovuje Vám? Co byste eventuálně změnili?

1. sk.: Nevyhovuje, 3x měsíčně navštěvovat přípravu zdá se býti přehnané.

2. sk.: Vyhovující; brali bychom pestřejší katechezi.

5. sk.: *Tady zazněly různé odpovědi:* Odkaz na malou aktivitu biřmovanců, sebeovládání. Návrh na zvýšení věkové hranice od 21 let. Nevyhovuje časově – pátek večer, kdy se teprve vrací ze škol, více vyhovují setkávání v menších skupinkách než ve velkém, duchovní obnova – velmi příjemné. Dřívější mše sv. – příliš dlouhé. *Ostatní neměli výhrady.*

6. sk.: Nevyhovující – zima v kostele, zamykání, nevhovuje forma katecheze.

8. sk.: *Většinou poukazují na časovou náročnost, v ostatních případech jim vyhovuje, dále:* Maximální spokojenost. Přístup by měli změnit spíše biřmovanci.

9. sk.: Způsob nám vyhovuje, hlavně práce ve skupince, kde jsme se mohli aktivně zapojovat.

10. sk.: Vnímáme to jako dobrou možnost rozšiřovat své poznatky o víře. Nevyhovuje nám náhlý odchod

kaplana Tomáše Strogana.

11. sk.: Celkem vyhovuje. Vyhovuje, hlavně ve skupinkách, kde můžeme diskutovat a říkat, co si myslíme. Vyhovuje jak časově tak objemově. Nemám to s čím porovnat. Vyhovuje, až na tu délku. Z časových důvodů bych je dala jedenkrát měsíčně.

Pozměnil se nějak Váš postoj během této roční přípravy ve vztahu k Bohu, sobě samému, druhým lidem, farnosti ...?

1. sk.: Ve vztahu k Bohu: některé věci se nám zprotivily.

ve vztahu k sobě: **a)** ne, jsem stejný.

b) má víra se posunula.

ve vztahu k druhým: noví kamarádi, prohloubení kamarádských vztahů.

ve vztahu k farnosti: ne.

2. sk.: Ano.

5. sk.: Ano. Určitě ano. Víc jsem se začal nad vírou zamýšlet a s vírou více žít. Ano, myslím, že jsem se víc přiblížila Bohu. Více se snažím věnovat modlitbě. Nezměnil. Změnil se pozitivně, ale ne výrazně. Více se nad sebou zamýšlím.

6. sk.: Ano, snažíme se rozdávat radost.

8. sk.: *Několikrát zazněla stručná odpověď ano, z dalších:* Ano, nejvíc mi dala duchovní obnova. Více čtu náboženské texty, snažím se lépe chovat k bližním. Prohloubil se můj vztah k Bohu. Víc uvažuji nad věcmi. Více se nad sebou zamýšlím. Ani ne. Zůstal stejný. Pozměnil ve všech případech k lepšímu.

9. sk.: Náš postoj byl pozitivně ovlivněn celou přípravou. Pochopili jsem, že bychom měli mít znalosti o víře,

abychom mohli lépe prožívat křesťanský život a předávat víru svému okolí (svým dětem).

10. sk.: Určitě víme o víře víc, to se odráží i v našem každodenním životě.

11. sk.: Nezměnil, mám stále stejný názor, možná mám trochu blíže, ale to jsem měla k Bohu vždy. Určitě se mi změnil pohled na Boha. Ano, zatím přesně nevím jak, ale určitě se to projeví. Myslím, že jsem si začala uvědomovat hodně věcí, co dělám špatně, pomalu dospívám ve víře. Myslím si, že ne.

Opět otázka stejná jako pro katechetky: Čím by se měl vyznačovat „dospělý křesťan“?

- 1. sk.:** Chovat se dle pravidel, žít podle pravd víry, chovat se k druhým hezky.
- 2. sk.:** Dávat správný příklad druhým lidem.
- 5. sk.:** Chováním. Chováním, dávat příklad druhým a nepropadat špatným věcem a okolí. Být slušný. Měl by jít příkladem, nehřešit. Neměl by se za víru stydět před ostatními, naopak by měl být pro ně vzorem a inspirací. Nebát se mluvit o Bohu otevřeně. Měl by chápat, proč věří v Boha. Duchovní dospělostí.
- 6. sk.:** Chováním, ohleduplností.
- 8. sk.:** Láskou k Bohu a bližnímu. Zodpovědností. Dávat příklad, žít podle desatera, znát Bibli. Příkladem víry. Neměl by se stydět za víru. Mravní dokonalostí. Mravní vzor pro ostatní nedospělé křesťany. Svátostí biřmování. Měl by být rozumný, vstřícný k lidem.
- 9. sk.:** Vnitřní usebraností, měl by umět prezentovat svoji víru, nestydět se za ni před ostatními.
- 10. sk.:** Neměl by se stydět za víru, měl by být hrdý, že je křesťan.
- 11. sk.:** Chodit do kostela, vystupovat jako křesťan i na veřejnosti. Být odpovědný za své jednání. Myslím, že by měl mít nějaký duševní nadhled. Hlavně by měl jít příkladem ostatním, ať nekřesťané neříkají, že ten chodí do kostela a já ne a on se chová hůř (pije, kouří, nadává). Pevnou vírou.

Datum udílení svátosti se blíží. Cítíte se připraveni? Těšíte se? Co od toho očekáváte?

- 1. sk.:** a) Ano, kvalitně.
b) Dalo by se ještě pracovat.
- 2. sk.:** Ano, cítíme se připraveni, těšíme se. Co očekáváme? – smíšené pocity.
- 5. sk.:** Připraven? ...nejsem to schopen sám posoudit; očekávám dar Ducha svatého. Myslím, že jsem připravená a na svátost se těším; očekávám bližší přítomnost Ducha svatého. Ano i ne; těším se; očekávám křesťanskou dospělost. Myslím, že ještě nejsem připravena. Očekávám přijetí Ducha svatého. Těším se, doufám, že jsem připravena přijmout dary Ducha svatého. Cítím se nepřípraven.
- 6. sk.:** Ano, těšíme se, osvícení.
- 8. sk.:** Těším se, cítím se připraven. Ještě ne, trochu se těším; aby se ještě více změnil můj postoj k Bohu, církvi. Připraven – ještě ne, těším se – docela, očekávání – nevím, co bych měl očekávat. Cítím se připraven, těším se a očekávám, že budu lepší člověk. Připraven se cítím, těším se, jsem v napětí. Snad ano, těším se, očekávám duchovní rozvoj. Těším se na přijetí Ducha svatého, jeho darů.
- 9. sk.:** Každý od této svátosti očekává něco jiného, na biřmování se těšíme.
- 10. sk.:** S přípravou jsme zatím spokojeni. Nakolik se ukáže teprve u testu.
- 11. sk.:** Připraven? ... nevím, těším se? ... spíš také smíšené pocity, co očekávám? ... nevím, co bude dál. Ano, těším se. Připraven jsem a nevím, co od toho očekávat. Myslím, že jsme připraveni vcelku dobře. Cítím se připravena a těším se na tuto událost. Myslím, že jsem připravená, těším se, ale nevím, co očekávám, ale myslím, že až to přijde, tak to poznám.

PS: Chtěli byste něco dodat?

- 1. sk.:** a) můžu být kmotrem
b) prohloubím vztah k Bohu
- 5. sk.:** Mrzí mě, že velké množství biřmovanců to bere jen jako příkaz rodičů.
- 8. sk.:** Naštvalo by mě, kdybych nebyl k biřmování připuštěn ... rok příprav by padl vniveč. Děkuji otci Můčkovi i katechetkám za velkou trpělivost s námi.
- 9. sk.:** Příprava byla časově náročná, věříme, že měla své opodstatnění. Chtěli bychom poděkovat všem, kteří se na ní podíleli.

11. sk.: Mám trochu obavy, že bude pan farář přísný a nepustí mě k biřmování. Jsem maturant a každou volnou chvíli věnuji učení a mám hodně koníčků, které jsou skupinové a nemůžu je vynechat. Ale k biřmování chci a myslím, že jsem připravena dost.

Tak to byly názory některých našich biřmovanců. Děkuji jim, že byli ochotni se s námi o ně podělit. Jak se znovu potvrzuje, na jednu a tutéž věc můžeme mít spoustu odlišných, někdy až protichůdných pohledů. Jde o to, abychom se však vzájemně vnímali, respektovali a i přes tu různost dokázali vytvářet jednotu. Není to vždycky jednoduché, ale Boží Duch nám k tomu nabízí milost.

Milí mladí biřmovanci, až nad každým z Vás vztáhne otec biskup ruce a bude pro Vás vyprošovat dary Ducha svatého, nechejte se naplnit přítomností Kristova Ducha, ať prostupuje a projasňuje celý Váš život, naplňuje Vás láskou a radostí a dává Vám sílu, moudrost a odvalu, kterou budete v životě mnohokrát potřebovat.

H. Martinová

POŘAD BOHOSLUŽEB V DUBNU 2009 – FARNOST ÚJEZD

1. dubna : Středa Ferie	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Stanislava Pavelku, jeho rodinu, + rodinu Zvončákovu, dar zdraví a pomoc Boží pro živou rodinu Za rodiče Jurkovy, Frýželkovy, jejich + děti a duše v očištění
2. dubna : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Jana a Terezii Martinkovy, jejich rodiče, sourozence a švagry; Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živou rodinu Za + rodiče Stružkovy, sourozence, rodiče z obou stran, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
3. dubna : Pátek 1. pátek v měsíci dubnu Ferie	15.00 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Aloise Barčůcha, jeho rodiče, rodiče Pavelkovy, Drábkovy a ochranu Boží pro živou rodinu Za + Stanislava a Marii Petru, jejich + rodiče, sourozence a živou rodinu
4. dubna : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Ptáčkovy, + rodiče Mozgovy, syna Františka, Marii Divokou, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Miloslava Šústka, manželku, dceru, syny, rodinu Šústkovu, Hlavičkovu a duše v očištění
5. dubna : Neděle KVĚTNÁ NEDĚLE (pašijová)	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za + rodiče Roštanské, rodiče Kamenčákovy, jejich děti, živé a + kněze Za farníky Za + rodiče Holé, syna Stanislava, Františka Fojtíka, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Marii Machů, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
6. dubna : Pondělí Pondělí Svatého týdne	17.35 Új.:	Za + Lidmilu a Josefa Hovězákovy, jejich rodiče, sourozence, švagry, synovce Františka, duše v očištění a Boží požehnání pro živé rodiny
7. dubna : Úterý Úterý Svatého týdne	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Aloise Polácha, jeho rodiče, rodiče Mikušovy, rodinu Kořenkovu a Boží ochranu pro živou rodinu Za rodiče Machučovy, děti; rodiče Haboňovy, syny, snachu, duše v očištění, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
8. dubna : Středa Středa Svatého týdne	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Na poděkování Pánu Bohu a Panně Marii za 70 let života Za + rodinu Mlčkovu, Heizovu a Boží požehnání pro živou rodinu Heinzovu
9. dubna : Čtvrtek ZELENÝ ČTVRTEK	17.00 Új.:	Za děti, které byly loni u prvního sv. přijímání a jejich rodiče
10. dubna : Pátek VELKÝ PÁTEK Den přísného postu	15.00 Új.:	Obřady Velkého pátku

11. dubna : Sobota BÍLÁ SOBOTA	20.00 Új.:	Za + Ladislava Saba k jeho nedožitém 30. narozeninám, duše v očištění a dar zdraví pro celou živou rodinu
12. dubna : Neděle Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.: 14.30 Lo.:	Za + Annu Machů (<i>výroční mše svatá</i>) Za + rodiče Kolaříkovy, dceru Jiřinu, živou a + rodinu Za + Marii Bodlákovu, manžela Františka a syna Františka Za farníky (<i>sv. křest</i>) Za + rodiče, dva bratry, dvě sestry Trochtovy, Františka Trochtu a Boží požehnání pro živou rodinu
13. dubna : Pondělí Pondělí velikonoční	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za + rodiče Andryšovy, Miloslava Jála, nemocnou osobu a duše v očištění Za + Františku a Františka Kozubíkovy, sourozence, spourozence a duše v očištění Za Karla Bodláka, dva syny, snachu, dvoje rodiče, sestry a dar zdraví pro živou rodinu Za + Jana Psotu, živou a + rodinu Psotovu
14. dubna : Úterý Úterý velikonoční	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Marii Hlavicovu, rodiče Hlavicovy, Soukupovy, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za Aloise Maniše, Marii Novotnou a Boží ochranu pro živou rodinu
15. dubna : Středa Středa velikonoční	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Kubíčkovy, syna Josefa, vnuka Rudolfa, ochranu Panny Marie, dary Ducha svatého a ochranu Boží pro živou rodinu Za Aloise Hořáka, rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
16. dubna : Čtvrtek Čtvrtek velikonoční	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za rodiče Polčákovy, rodinu Vaculínovu, Václavíkovu, Jana Barcucha a Boží požehnání pro živé rodiny Za + manžela, rodiče, duše v očištění a živou rodinu
17. dubna : Pátek Pátek velikonoční	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za rodiče a prarodiče Machů, Hlavičkovy, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Machů, Kovářovy a Boží pomoc pro živé rodiny
18. dubna : Sobota Sobota velikonoční	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Stružkovy, syna, snachu; Antonína Fojtíka, prarodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Františka Bartoše, rodiče, Aloise Buriánka a dar zdraví pro živou rodinu
19. dubna : Neděle 2. neděle velikonoční	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za + Aloise Petru, jeho rodiče, sestru, dva švagry, dary Ducha svatého a pomoc Boží pro živé rodiny Za + Vladimíra a Marii Kozubíkovy, + syna Aloise a + rodinu v cizině Za + Marii Častulíkovu, syna Josefa, duše v očištění a ochranu Boží pro celou živou rodinu Za + Jana Machů, živou a + rodinu Machů a Šimonů
20. dubna : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + Antonína Molčíka, + manželku Bohuslavu, + rodiče, duše v očištění, dary Ducha svatého a Boží požehnání pro živé rodiny
21. dubna : Úterý Sv. Anselma, biskupa a učitele církve	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Polčákovy, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za + rodiče Húšťovy, dva syny, snachu, Josefa Štěpáníka a dar zdraví pro živou rodinu
22. dubna : Středa Ferie	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Trchalíkovy, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za + rodiče Janíkovy, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
23. dubna : Čtvrtek Sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodinu Strečanskou, Kollárovu, Štefkovu, s prosbou o dar zdraví, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živou rodinu Za všechny živé a + kněze, kteří působili v naší farnosti, za d.p. P. Jaroslava Studeného a duše v očištění, na které nikdo nepamatuje
24. dubna : Pátek Sv. Jiří, mučedníka	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Na poděkování Pánu Bohu u příležitosti životního jubilea s prosbou o dar zdraví a ochranu Panny Marie pro celou rodinu Za + Vojtěcha Kováře, dceru, zetě, dvoje + rodiče, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
25. dubna : Sobota Sv. Marka, evangelisty	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za Irenu Petru, rodiče z obou stran, Ludmilu Janošovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Aloise Bobala, dvoje rodiče, + zetě, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu

26. dubna : Neděle 3. neděle velikonoční	7.00 Új.:	Za + Josefa Kráčalíka, rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
	8.15 Sl.:	Za živé a + hasiče ze Slopného ke cti sv. Floriána, patrona hasičů
	8.20 Dr.:	Na poděkování Pánu Bohu za 55 let manželství s prosbou o ochranu Boží pro celou rodinu
	9.40 Új.:	Za + Františka Kořenka, rodiče, S.M. Rosinu, bratra, švagry, pomoc a ochranu Panny Marie pro živé rodiny
27. dubna : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + rodiče Baruchovy, Zvonkovy, jejich děti, vnuka a vnučku
28. dubna : Úterý Sv. Petra Chanela, kněze a mučedníka Sv. Ludvíka Marie Grigniona, kněze	17.35 Új.:	Za živou a + rodinu Kostkovu, Hověžákovu a Vojtěcha Kořenka
	19.00 Dr.:	Za + Marii a Aloise Opravilovy, Ludmilu Opravilovu, jejich rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
29. dubna : Středa Sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy	17.35 Új.:	Za + Františka Frýželku, vnučku, jeho rodiče, duše v očištění, dary Duchy svatého a Boží ochranu pro živé rodiny
	18.30 Sl.:	Za + Jaroslava Matuláka, Františku, rodiče a ochranu Boží pro živou rodinu
30. dubna : Čtvrtek Sv. Pia V., papeže, sv. Zigmunda, mučedníka	17.35 Új.:	Za Jana Barucha a Boží požehnání pro živé rodiny
	19.00 Dr.:	Za + Josefa Ovesného, syny, švagry, švagrové, Marii a duše v očištění

POŘAD BOHOSLUŽEB V DUBNU 2009 – FARNOST HORNÍ LHOTA

2. dubna : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + rodinu Majerikovu, Nášelovu, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
3. dubna : Pátek 1. pátek v měsíci dubnu Ferie	17.45	Za + Marii Kozubíkovu, syna, rodiče Kozubíkovy, Januškovy, duše v očištění, živou a + rodinu
4. dubna : Sobota Ferie	17.45	Za živé a + členy živého růžence
5. dubna : Neděle KVĚTNÁ NEDELE (pašijová)	6.55	Za + Františka a Marii Ulrichovy, jejich rodiče, sourozence, celou živou a + rodinu
	9.40	Za + rodiče Kovářovy, dceru Marii, jejich rodiče, duše v očištění a Boží ochranu pro celou živou rodinu
9. dubna : Čtvrtek ZELENÝ ČTVRTEK	17.30	Za Františka a Ludmilu Majzlíkovy, syna, vnuka, rodiče Majzlíkovy, Záhorovské a duše v očištění
10. dubna : Pátek VELKÝ PÁTEK Den přísného postu	15.30	Obřady Velkého pátku
11. dubna : Sobota BÍLÁ SOBOTA	20.00	Na poděkování za Kristovu oběť s prosbou o milost vzkříšení pravé víry, naděje a lásky ve všech lidských srdcích, zvláště v rodinách naší farnosti, národa a všech řeholních společenstvích
12. dubna : Neděle Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	6.55	Za + Emila Vodičku, jeho rodiče, rodinu Mikuláškovu, bratra Františka a Boží požehnání pro živou rodinu
	9.40	Za živé a + osmdesátníky z celé farnosti
13. dubna : Pondělí	6.55	Za rodiče Januškovy, Pavelkovy, celou živou a + rodinu
	9.40	Za + Marii Kozubíkovu, živou a + rodinu Kozubíkovu

Pondělí velikonoční		a Petrášovu
16. dubna : Čtvrtek Čtvrtek velikonoční	16.00	Za + rodiče Petrů, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu Maňasovu
18. dubna : Sobota Sobota velikonoční	17.45	Na poděkování Pánu Bohu za 50 let společného života, s prosbou o pomoc, ochranu a Boží požehnání pro celou rodinu do dalších let
19. dubna : Neděle 2. neděle velikonoční	6.55 9.40	Za + rodinu Berčíkovu, Tomanovu a celou živou rodinu Za farníky (sv. křest)
23. dubna : Čtvrtek Sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka	16.00	Za + rodiče Vaněčkovy, zetě Milana, rodiče Zavadovy, jejich dceru, syna a celou živou rodinu
25. dubna : Sobota Sv. Marka, evangelisty	17.45	Za + rodiče Slovákovy, jejich tři děti, snachu, dva zetě a Boží požehnání pro živou rodinu
26. dubna : Neděle 3. neděle velikonoční	6.55 9.40	Za Marii a Květoslava Nášelovy, rodiče, celou živou a + rodinu Za + Antonína Bořáně, dvoje rodiče, celou živou a + rodinu
30. dubna : Čtvrtek Sv. Pia V., papeže, sv. Zigmunda, mučedníka	16.00	Za + rodiče Januškovy, Pláškovy, celou živou a + rodinu

JMÉNA Z KANCIONÁLU (pokračování)

Gruber Franz Xaver (1787-1863)

Nesmrtelnou melodii písně Tichá noc zkomponoval rakouský učitel a varhaník Franz Xaver Gruber na slova P. Josepha Mohra. Franz Gruber pocházel z dědinky Unterweitzburg, kde se narodil jako třetí dítě v rodině chudobného tkalce. Nadaného chlapce podporoval aspoň učitel, který přesvědčil i jeho otce, aby dovolil a umožnil se synovi dále se hudebně vzdělávat.

Franz Gruber zkomponoval přibližně 90 církevních skladeb, z nichž však už žádná nedosáhla proslulosti Tiché noci. V Kancionálu je **Tichá noc** uvedena s textem básníka Václava Renče.

Hassler Hans Leo(1564-1612)

Narodil se v Norimberku v roce 1564. Jako většina německých skladatelů té doby odešel na studia hudby do Itálie (1584), konkrétně do Benátek a osvojil si zdejší stále populárnější vícesborový kompoziční sloh. Po čtyřech letech se vrátil do Německa, do Augsburgu, a byl první, kdo rozšiřoval mladý benátský sloh za Alpami. Přestože jako protestant měl v katolickém Augsburgu poměrně omezené možnosti, stal se brzy velmi uznávaným zejména jako varhanní hráč. Později působil v rodném Norimberku a v Ulmu, kde se nakazil tuberkulózou. Přestože byl na smrt nemocen, stačil se ještě přesunout do Drážďan, kde napsal svá poslední díla a 1612 zemřel.

I v poměrně uzavřených hudebních celcích a v příbuzných hudebních skladbách si nelze nevšimnout velké stylové šíře. Čerpá inspiraci z frankovlámské hudby, často napodobuje Palestrinu, zná lehké italské formy, německé písně, dovede komponovat madrigaly a také samozřejmě ovládá benátský sloh a mnohdy se nerozpakuje pokládat vedle sebe několik různých postupů v rámci jedné skladby. Vymýšlel také různé hrací

přístroje, z nichž nejproslavenější je automat, za který Hassler dostal císařské privilegium císaře Rudolfa II.. V Kancionálu je uvedena jeho postní mešní píseň **Ó hlavo těla církve.**

Haydn Michael Johan (1737-1806)

Michael Haydn narozený 14. září 1737 v dolnorakouském městečku Rohrau v rodině koláře byl rakouský hudební skladatel a mladší bratr slavného Josepha Franze Haydna. V roce 1745 odešel Michael do Vídně, kde se stal – podobně jako před pěti lety jeho starší bratr – zpěvákem sboru svatoštěpánského dómu. Zde velmi záhy projevil své velké hudební nadání. Krásně zpíval a poměrně rychle se stal znamenitým hráčem na varhany. Jeho chlapecký soprán měl údajně rozsah tří oktáv. V roce 1757 se stal M. Haydn členem a později kapelníkem orchestru biskupa ve Velkém Varadíně (dnes Oradea v Rumunsku). Po pěti letech služby odchází do Salcburku, kde se roku 1763 stává dvorním skladatelem a koncertním mistrem arcibiskupské kapely. V roce 1768 uzavírá sňatek s dvorní zpěvačkou M. M. Lippovou (1745 – 1827). Ve městě požíval Haydn velké vážnosti a získal pověst znamenitého varhaníka a skladatele. Během let se stal varhaníkem většiny významných salcburských chrámů – roku 1777 v kostele Nejsvětější Trojice a v arciepiskopském kostele sv. Petra, v roce 1782 pak převzal po Mozartově odchodu do Vídně jeho úřad dvorního a dómského varhaníka. V roce 1787 se stal učitelem houslové hry jako nástupce zemřelého L. Mozarta. Na sklonku života byl jmenován členem Švédské královské hudební akademie. K významným žákům M. Haydna patří zejména C. M. von Weber, A. Diabelli a I. Assmayr, pozdější dvorní varhaník ve Vídni. Zprostředkovaně působila Haydnova hudba i na mladého Fr. Schuberta, který si ji velmi cenil. Zcela zvláštní kapitolu v životě M. Haydna tvoří vztah k W.A. Mozartovi. Nad rozepsanou partiturou Requiem umírá, jak W.A. Mozart v roce 1791, o patnáct let později 10. srpna 1806 v Salcburku Michael Haydn. Rukopisy obou skladatelů končí uprostřed sekvence Dies irae.

Haydn psal téměř ve všech hudebních formách, od komorní hudby přes orchestrální, ale jeho zálibou bylo skládat hudbu církevní na liturgické texty. Hudebnímu doprovodu těchto textů nepochybně věnoval největší úsilí. Michael Haydn měl averzi k tisku svých děl, a tak většina jeho skladeb zůstala v rukopise. Ne všechny skladby se však dochovaly, mnohé jsou dnes ztraceny. Kompletní sbírka nepublikovaných prací Michaela Haydna je nyní uchovaná v knihovně benediktinského kláštera sv. Petra v Salzburgu. Seznam jeho skladeb čítá 838 opusů. Nejrozsáhlejší oblast tvorby M. Haydna tvoří chrámová hudba, kterou se skladatel nejvíce proslavil. Doloženo je autorství 32 figurálních mší, osmi tzv. německých mší, dvou requiem a řady dalších liturgických kompozic (Te Deum, žalmy, litanie, cyklus graduálií a offertorií na všechny neděle a svátky liturgického roku). I když byl M. Haydn proslulým varhaníkem, z tvorby pro varhany je kromě koncertu pro violu, varhany a orchestr C dur známa pouze sbírka padesáti drobných preludií, versetů a kadencí. Do Kancionálu byla zařazena jeho eucharistická píseň **Ó Bože, zde se Tobě klaníme.**

Hlucháň Jan (1890 – 1959)

Narodil se 18. července 1890 v Rožnově pod Radhoštěm. Po absolvování pražské konzervatoře si doplňuje hudební vzdělání na Varhanické škole v Brně. Působí jako varhaník v Hutisku a pak odchází do Prahy. Stává se sbormistrem, varhaníkem a ředitelem kůru u sv. Ignáce v Praze. Zde také 22. prosince 1959 umírá.

Vedle varhanické a pedagogické činnosti se také věnoval kompozici a je autorem mnoha klavírních skladeb. Zasloužil se o vydání mnoha alb českých klavírních a houslových skladatelů, zejména pro mládež. V roce 1955 vydal Varhanní doprovod k Českému kancionálu. Do jednotného kancionálu byla zařazena jeho píseň ke křížové cestě **Rozjímej, křesťane.**

P. Holain Ludvík (1843-1916)

P. Ludvík Holain, kněz, pedagog a skladatel církevních a lidových písní je člověk, který nesmazatelně zasáhl do dějin české církevní hudby na přelomu 19. a 20. století a ovlivňuje ji dodnes. Narodil se 20. srpna 1843 ve jako pátý ze šesti dětí ve Staré Bělé, kde absolvoval dvoutřídní českou triviální školu a po té hlavní německou školu ve Frýdku. Na podzim roku 1857 jej otec nechal zapsat na německé gymnázium v Opavě, po dvou letech přestupuje na arcibiskupské gymnázium v Kroměříži, kde měl více příležitostí věnovat se hudbě a zpěvu a docílil zde také podivuhodných výsledků, když navázal na krásný vztah k hudbě z domova – především k duchovní písni a slezské lidové písni, kde se mnohé jeho prvotiny se zpívaly v místní škole, ale později se poztrácely nebo je v rukopisech přejali jiní hudebníci. Maturoval na německém státním gymnáziu v Olomouci, kde byl po čtyřech letech studia bohosloví 5.7. 1869 ve svých 26 letech vysvěcen na kněze. Hned v tomto roce začal vyučovat matematiku na knížecím arcibiskupském semináři v Kroměříži. Aby získal potřebnou kvalifikaci k vyučování na střední škole, absolvoval v Praze studia matematiky a fyziky. Po návratu do Kroměříže zde pedagogicky působil 20 let. Vyučoval nejen matematiku a fyziku, ale i český jazyk. Se svými žáky se věnoval i hudbě, učil hře na housle, klavír a harmonium, komponoval vlastní skladby a úpravy lidových písní a pěstoval sborový zpěv. 2. ledna 1873 jej olomoucký arcibiskup Bedřich Fürstenberk jmenoval dirigentem kůru sv. Mořice v Kroměříži, kde působil 6 let. 28. dubna 1890 byl s titulem konzistorního rady dosazen na faru ve Slavoníně u Olomouce. Získal si tu oblibu u občanů české i německé národnosti. Dne 17. srpna 1916 zde zemřel.

P. Ludvík Holain byl neúnavným hudebním skladatelem a je až s podivem, s jakou lehkostí a jednoduchostí tvořil. Většina jeho děl vznikla v letech 1869 – 1890, hlavně za jeho kroměřížského pobytu. V roce 1883 vydal v Brně své stěžejní dílo, *Plesy duchovní*, sbírku duchovních písní v úpravě pro čtyři hlasy. Největší význam má *Průvod varhan k Úplnému kancionálu arcidiecéze olomoucké* z roku 1887. Obsahoval jak písně převzaté, tak i vlastní tvorby Holanovy, z nichž některé jsou velmi známé např. **Shlédni, Bože, z nebes vysokosti, Vítej, vítej Tělo přezáračné** či **Přijď, ó Duchu přesvatý**. Roku 1889 byl k tomuto kancionálu vydán ještě dodatek – *Přede hry a do hry k Úplnému kancionálu*. Jeho písně se po více než sto letech objevují v kancionálech a zpívají ve všech kostelích po celé České republice. Z dalších duchovních skladeb uvedme např. *Te Deum laudamus*, které zkomponoval pro císaře Františka Josefa I. k padesátému výročí jeho panování (1898), *Zdravas Maria* pro čtyři ženské hlasy a *Litanie lauretanae* pro čtyřhlasý smíšený sbor. Velmi rozsáhlým dílem je jeho „*Sto padesát lidových písní moravských pro: I. jeden hlas s průvodem harmonia; II. čtyři smíšené hlasy*“. Hlavním posláním těchto čtyřhlasých úprav bylo doporučit v této formě nejhezčí písně ze sbírek Sušinových a Bartošových jak profesionálním zpěvákům, tak i všem, kteří si lidové písně rádi zazpívají. Z další tvorby můžeme uvést ještě např. jeho skladbu *Babička na jaře* či *Slezskou hymnu*. Holainovy české skladby a zpěvníky jím upravené, učinily jeho jméno populární, známé a oblíbené na Moravě, ve Slezsku i v Čechách, jeho latinské skladby také za hranicemi.

František Čech

Říkáš, že bohoslužba je dlouhá. Je to proto, že tvoje láska je krátká. Mnozí křesťané si dávají na čas ve společenském životě, také v zaměstnání nespěchají, mají dost času u stolu a při odpočinku. Ale stejní křesťané mají najednou naspěch v kostele a pobízejí kněze, aby zkrátil čas určený pro Nejsvětější oběť. Přijdou poslední, odcházejí první.

Josefmaria Escrivá de Balaguer

ZPRÁVY A INFORMACE:

Diecézní setkání mládeže

V sobotu 4. dubna se bude konat diecézní setkání mládeže v Kroměříži. Autobus pojedje z našich farností:

Vysoké Pole:	7.25
Újezd:	7.30
Loučka:	7.35
Slopné:	7.40
Sehradice:	7.45
Dolní Lhota	7.50
Horní Lhota	8.00

Setkání farní rady v Horní Lhotě se uskuteční v Pondělí 6.4.2009 v 19.15 hodin na faře.
Téma: Příprava na velikonoční svátky

Pouť k Božímu milosrdenství
do Krakova

Spolu s farností Slavičín pojedeme v sobotu 18. dubna na jednodenní pouť k Božímu milosrdenství do Polska. Cestou bude zastávka na Kalwarii Zibrzidowské.

Odjezd ze Slavičína: 4.30

z Loučky:	4.45
z Újezda:	4.50
z Vys Pole:	4.55
z Drnovic:	5.00

Cena zájezdu 580 Kč za osobu. Přihlášky a informace v sakristii, nebo u p. Statavy Machů. (tel.: 728 462 044) do 10.04.2009

Měsíčník OLDIN (Olomoucký diecézní informátor) obsahuje zprávy z naší diecéze včetně programu našich otců biskupů (pouti, biřmování atd.). Možno objednat a další informace v sakristii.

Arcibiskupství olomoucké Vás srdečně zve na

Diecézní pouť
po stopách sv. Pavla

Turecko - Řecko (- Řím)

MALÝ OKRUH: Soluň, Filipy, Trója, Efes, Laodicea, Pamukale, Hierapolis, Kolosy, Antiochie, Lystra, Ikonium, Ankara, Istanbul

Termín: 18.5. - 26.5. 2009

Cena: 19 700,- Kč

VELKÝ OKRUH: Istanbul, Ankara, Ikonium, Lystra, Antiochie, Kolosy, Hierapolis, Pamukale, Laodicea, Efes, Trója, Filipy, Soluň, klášter Meteora, Atény, Korint, Mykény, Patras, Bari, Řím

Termín: 26.5. - 9.6. 2009

Cena: 29 700,- Kč

Další informace na faře

Pozvánka na pouť k Panně Marii do Strážnice

Piaristé ve Strážnici chtějí obnovit poutě různých skupin, aby před obrazem Panny Marie Strážnické prožili svoji duchovní obnovu.

Letos to bude pouť mladých, která se uskuteční v neděli 3. května 2009. Téma: Tajemství volby životního povolání. Zvláště vhodné pro maturanty. Přihlášky do konce dubna kvůli pohoštění, které bude zdarma, na adresu: lukskp@centrum.cz

Srdečně zve

P. ThLic. Lukasz Karpinski
duchovní správce ve Strážnici

* * *

Svátost biřmování bude udělována kandidátům z našich farností ve farním kostele v Újezdě v sobotu 2. května 2009 v 10.00 hodin.

Protože náš kostel je dostatečně velký, není účast věřících omezena. Biřmovanci a kmotři budou mít vyhrazenou přední polovinu kostela.

Příprava k přijetí této svátosti je v závěrečné fázi.

Poslední katecheze bude v Újezdě v Pátek 17. dubna, v Horní Lhotě v sobotu 25. dubna.

Setkání kmotrů bude v neděli 19. dubna v 16.30 odpoledne, nebo v pondělí 27. dubna v 18.30 hodin. Setkání bude vždy v kostele v Újezdě.

Příležitost ke sv. zpovědi bude po celý týden 7. - 30. dubna přede mší sv. od 16.30 hodin, v Pátek od 14.00 hodin. Účast cizích zpovědníků bude upřesněna později.

Vlastní příprava na sobotní slavnost s biřmovanci i kmotry bude v Pátek 1. května po mši sv. v 15.20.

Pamatujte, prosím v modlitbě na naše mladé křesťany, kteří přijmou tuto svátost, aby v síle Ducha svatého vytrvali ve víře a statečně víru vyznávali v dalším svém životě.

Sčítání účastníků nedělních bohoslužeb se uskuteční po pěti letech v našich kostelích v neděli 19. dubna 2009. Sčítání proběhne stejně jako při minulém sčítání na všech mších svatých pomocí sčítacích lístků v tuto neděli (19.04), včetně sobotních (18.04.) s nedělní platností.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v měsíci dubnu 2009:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
4.4.:	3.	8.	13.
11.4.:	4.	9.	14.
18.4.:	5.	10.	15.
25.4.:	6.	11.	16.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Členové redakční rady Újezd:

Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, RNDr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz.

Členové redakční rady Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 15. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.